

případná hyperocha připadla jemu. Všechna tato práva přecházejí v konkursním soudním prodeji na správce konkursní podstaty a na hyperochu nemá úpadce nároku, ana připadá podle § 51 odstavec 2 konk. ř. do společné konkursní podstaty a nemá proto na dohodě hmotného zájmu.

Čís. 14203.

Podá-li vymáhající věřitel exekuční návrh pod bývalým jménem kupeckým, jde jen o nesprávné označení, jež lze vždy opravit.

(Rozh. ze dne 28. února 1935, R I 92/35.)

Prv ý s o u d zrušil k návrhu povinného podle § 39 čís. 2 ex. ř. povolenou exekuci: D ů v o d y : Strana povinná žádala za zrušení exekuce proto, že vymáhající strana jako protokolovaná firma byla již 2. prosince 1929 z obchodního rejstříku vymazána. Vymáhající strana ve vyjádření pouze uvedla, že poslední majitelkou bývalé firmy je Walburga S-ová. Tvzení strany povinné je správné a měla proto vymáhající straně žádost za povolení exekuce došlá na soud 7. července 1932 býti odmítnuta, ježto v té době firma Josef S. již neexistovala. R e k u r s n í s o u d k rekursu zamítl návrh povinného na zrušení exekuce. D ů v o d y : Dle firemního rejstříku byla Walburga S-ová majitelkou firmy »Josef S.« do 11. prosince 1929, kdy firma ta byla z obchodního rejstříku následkem vzdání se živnosti vymazána. Naukou i judikaturou nejvyššího soudu je důsledně zastáváno (srov. sb. n. s. 3043, 5421, 5823, 6351, 6960, 8297 a 10.359), že firma kupce jednotlivce jakožto jeho jméno kupecké je pouze jméno, pod kterým provozuje obchod, a kterým se v obchodě podepisuje, je pouhým prostředkem k označování a rozeznávání určitého právního podmětu (čl. 15 obch. zák.). Není tedy samostatným právním podmětem, podobně jako není zvláštním právním podmětem, ani právnickou osobou veřejná obchodní společnost, třeba že jest samostatnou hospodářskou jednotkou (srov. sb. n. s. čís. 9241), nýbrž její majitel, a proto i rozsudek proti firmě kupce jednotlivce vydaný má právní účinek jen proti kupci jednotlivci jako jejímu majiteli, byť by se i snad později firmy vzdal, pokud se týče, byla-li později firma dotyčná z obchodního rejstříku vymazána (sb. n. s. čís. 6351). Podobně i rozsudek žalující firmou jednotlivcovou vymožený přiznává nárok rozsudkem tím formalisovaný skutečnému majiteli dotyčné firmy. Pojem strany ve smyslu procesním nesluší tu zaměňovati s pojmem strany ve sporu ve smyslu materiálním. Neboť pojem procesní zahrnuje v sobě i ony četné případy, kde podle výslovného ustanovení právního řádu jest opravdu stranou ve sporu někdo, kdo není podmětem hmotného práva, o něj ve sporu běží, i ony zjevy, kde někdo vystupuje ve sporu jako strana, komu podle hmotného práva naprosto schází vlastnost právního podmětu. Proto sluší přiznati okolnost strany ve sporu tomu, koho procesní právo samo, nezávislé na právu hmotném, povolává k tomu, aby svým vlastním jménem jednal ve sporu jako strana (viz Hora, Čsl. civilní právo pro-

cesní 1928 díl II str. 6 a 8). Dlužno proto přiznati způsobilost býti stranou, t. j. býti podmínkem sporu i firmám kupců jednotlivců, t. j. jejím majitelům, poněvadž běží tu pouze o bližší kupecké poznačení majitele, i obchodním společnostem, společenstvům a těžiřstvu a pod., ačkoliv právnickou osobou nejsou — (srovn. cit. Hora a Ott: Soustavný úvod, 1897, str. 155). Podle rozhodnutí sb. n. s. čís. 5198 ani okolnost, že firma kupce jednotlivce není v obchodním restříku zapsána, nezakládá její procesní nezpůsobilosti. Může proto exekuční návrh směřující k vydobytí pohledávky přiznané exekučním titulem firmě kupce jednotlivce podán býti přímo majitelem dotyčné firmy samým, an běží tu také o případ v § 9 ex. ř. uvedený (srov. sb. n. s. čís. 5702). Tak bylo tomu i v tomto případě, kde běží o vymožení nároku vzešlého ze sporu zahájeného u krajského soudu v K. v roce 1928, kdy majitelkou žalované firmy Josef S. byla Walburga S-ová, jež k exekučnímu svému návrhu ze dne 26. června 1932 také připojila plnou moc podepsanou jménem Walburga S. jako jediná majitelka bývalé protokolované firmy Josef S. v D. Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody :

Firma kupce jednotlivce není samostatným právním podmínem, nýbrž pouze jeho kupecké jméno. Byla-li firma vymazána z obchodního rejstříku, nezanikl tím právní podmět, nýbrž má to pouze za následek, že kupce jednotlivce musí nadále vystupovati pod svým jménem občanským. Podala-li tudíž vymáhající věřitelka exekuční návrh pod bývalým jménem kupeckým, jde tu pouze o nesprávné její označení, jež lze vždy opravit.

Čís. 14204.

Staviteli bylo zabráněno v provedení díla okolnostmi jsoucími na straně objednatelově, byl-li jím vyzván, by provedení stavby přenechal osobě neoprávněné k provozu koncesované stavební živnosti.

(Rozh. ze dne 28. února 1935, Rv I 247/33.)

Žalobní nárok žalujícího stavitele na zaplacení odměny za postavení domku, jenž nebyl žalobcem postaven z důvodů v osobách žalovaných objednatelů, byl uznán důvodem po právu soudy všech tří stolic, nejvyšším soudem z těchto

důvodů :

Podstatnou otázkou pro rozhodnutí sporu je, zda žalobce neprovedl dílo z důvodů, které byly na straně žalovaných jako objednatelů (§ 1168 obč. zák.). Nižší soudy zjistily, že žalobce uzavřel se žalovanými smlouvu, že jim provede za úplatu stavbu jejich rodinného domku, a že prvý žalovaný ucházel se pak u žalobce o to, aby provedení stavby pře-